

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25091/2024
25.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца малолетних АА и ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ, а чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Ангеш Пастор, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 402/24 од 06.08.2024. године, у седници одржаној дана 25.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 402/24 од 06.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П2 51/2024 од 08.05.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца (став први изреке). Обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетних тужилаца и то АА плаћа сваког месеца износ од 15.000,00 динара и за ББ износ од 14.000,00 динара, односно укупно за оба детета износ од 29.000,00 динара и то почев од подношења тужбе 14.03.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, сваког месеца до 10. у месецу за текући месец, с тим да је доспеле рате дужан исплатити одједном у року од 15 дана, а у случају доцње дужан је на задоцнеле рате платити законску затезну камату од дана падања у доцњу за сваку поједину месечну рату па до коначне исплате и то на руке законског заступника малолетних тужилаца и то њиховој мајци ВВ (став други изреке). Тужбени захтев малолетних тужилаца АА преко досуђеног износа од 15.000,00 динара до тражних 18.000,00 динара и ББ преко досуђеног износа од 14.000,00 динара до тражених 16.000,00 динара је одбијен (став трећи изреке). Овом пресудом измењена је одлука у вези висине доприноса за издржавање малолетних тужилаца која је садржана

у пресуди Основног суда у Сенти П2 298/2018 од 25.02.2019. године (став четврти изреке). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове (став пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 402/24 од 06.08.2024. године, одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Сенти П2 51/2024 од 08.05.2024. године у усвајајућем делу одлуке о издржавању и трошковима поступка (ставови први, други, четврти и пети), потврђена (став први изреке). Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, јер другостепени суд оценио битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сенти П2 171/2014 од 19.08.2014. године, разведен је брак родитеља малолетних тужилаца, самостално вршење родитељског права над малолетним тужиоцима је поверено мајци, а тужени је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање плаћа износ од по 5.000,00 динара по детету, односно укупно 10.000,00 динара почев од 01.08.2014. године. Висина издржавања измењена је пресудом тог суда П2 298/2018 од 25.02.2019. године, тако што је тужени обавезан да од 01.03.2019. године плаћа месечно на име издржавања малолетних тужилаца износ од 8.000,00 динара (укупно 16.000,00 динара месечно). Малолетни тужилац АА сада има 15 година, похађа осми разред основне школе, од ваннаставних активности одлази у теретану чији су трошкови 1.400,00 динара и исте сноси тужени, а мајка му сваки дан на име ужине даје 100,00 динара. Малолетна тужиља ББ има 13 година, ученица је шестог разреда основне школе, тренутно нема ваншколских активности. Трошкове школовања и набавке уџбеника за обоје деце плаћа мајка у целости. Малолетном АА је дијагностикована астма, али не користи посебну терапију, док је код малолетне ББ констатовано постојање дислекције, дискалкулације и дисграфије, због чега је ишла на вежбе два пута недељно, при чему је свака терапија коштала 1.000,00 динара. Мајка малолетних тужилаца засновала је ванбрачну заједницу у којој је добила још двоје деце, старости 3 и 6 година, те има законску обавезу издржавања и те деце. Није у радном односу. Међутим, остварује месечне приходе од чувања деце у износу око 5.000,00 динара. Поред тога гаји живину и од продаје јаја и живинског меса остварује месечне приходе у висини од 3.000,00 динара. Прима дечији додатак у износу од 16.000,00 динара месечно. Радно је способна и нема здравствених проблема. Мајка малолетних тужилаца је 2023. године купила кућу у ... по цени од 15.000 евра. Преостали део цене за кућу у износу од 4.000 евра у обавези је исплатити у наредних

пет година. Друге имовине нема. Тужени ради као возач шлепера, са просечном зарадом од 424.272 форинти. Осим зараде нема других прихода. Радно је способан и нема здравствених проблема. Нема друге законске обавезе издржавања. Засновао је ванбрачну заједницу са ДД која није запослена. Тужени је власник 2/3 куће у ... и друге непокретности не поседује. Тренутно живи као подстанар. На име закупнине за стан плаћа 130 евра, а за режијске трошкове стана око 13.000,00 динара месечно. Трошкови грејања износе 10.000,00 до 15.000,00 динара, колико месечно и за трошкове исхране издваја за себе и ванбрачног партнера.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из члана 164. Породичног закона оценили да су испуњени услови за измену претходне одлуке о висини издржавања малолетне деце.

Неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим Законом (члан 73. ПЗ), а према члану 154. став 1. тог Закона, малолетно дете има право на издржавање од оба родитеља. У члану 160. став 1. тог Закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.). Могућност дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.). Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом (став 4. ПЗ).

По оцени Врховног суда правилно су нижестепени судови оценили да су се на страни малолетне деце промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини издржавања, с обзиром да су старији, имају веће трошкове, због чега су њихове потребе повећане. Правилност оцене релевантних околности прописаних чланом 160. Породичног закона није доведена у сумњу ревизијским наводима туженог, јер су нижестепени судови узели у обзир и оценили све потребе деце странака и могућности даваоца издржавања, уважавајући обавезу мајке да доприноси издржавању деце.

Претежни део навода туженог у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које по његовом мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку у погледу укупних потреба млт деце странака. Међутим, утврђене потребе малолетних тужилаца су значајно ниже од минималне суме издржавања у тренутку првостепеног пресуђења (46.061,00 динара), па чињенични наводи туженог не доводе у сумњу правилност примењеног материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона.

Из наведеног разлога одлучено је као у изреци, на основу члана 414. став 1. Закона парничном поступку.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**